

насоки и идеи за нейното постигане и 2) Установен е някакъв факт, някаква закономерност, направено е научно откритие, трябва да се намерят области за неговото използване в живота. Например когато е разкрита неизвестна досега връзка между две или повече явления, нужно е да се потърсят възможности за нейното ефективно използване в живота или в теоретичните изследвания.

Забелязаното постоянство в съотношението между родените момчета и момичета естествено поражда въпроси и стимулира търсенето на обоснован отговор на причините, които го пораждат. В резултат на това се развиват и обосновават нови идеи и концепции не само в демографията, но и в много други области на познанието, физиологията, генетиката и т. н. Следователно редуцираният подход се свързва с търсенето на нови, нетрадиционни насоки и идеи за моделиране на връзките в социално-икономическата действителност.

Изложеното дотук разкрива сложността и многоаспектността на проблема за моделиране на връзките и зависимостите в тази област. Изискването към конструираните модели е те да бъдат достатъчно конкретни и научнообосновани, за да могат да се използват като „инструменти“ при анализа на връзките. За съжаление такива много рядко се срещат именно в третираната социално-икономическа област на познанието и живота. За много явления и процеси тук все още не са конструирани теоретично обосновани и достатъчно конкретизирани модели на връзките. За други такива модели съществуват, но те или се оказват недостатъчно обосновани и неадекватни, или пък не са пригодени за целите на специфичните типове и задачи на изследването. Що се отнася до практиката, тук задачата се редуцира до избора на модели на връзките, които да отговарят на изискванията на специфичните познавателни задачи. И доколкото в много случаи готови и напълно адаптирани към задачите модели на връзките не съществуват, дотолкова при изследванията, обслужващи потребностите на социално-икономическото управление, винаги стои проблемът за осигуряването на адекватни модели на връзките.

*Третата задача* се отнася до измерването и оценката на конкретните количествени съотношения, които се пораждат при функционирането на връзките в практиката. Когато се отнася за изследване на конкретното проявление на каузалните (причинно-следствените) връзки в социалната практика, задачата се редуцира до измерване приноса на отделни фактори, взети обобщено или поотделно върху някакво следствие или резултат. Решаването на тази задача е последният и в действителност най-съществен резултат от анализа на връзките, когато конкретните цели са да се осветляват и решават проблемите на социално-икономическото управление.